

„Buddy!“ vykřikl nadšeně Charlie. Vpadl do kotce a objal Buddyho kolem krku. „Chyběl jsi mi, chlupáči! Taky jsem ti chyběl? Přinesl jsem ti dárek! Je to píska-jící Santa!“

Quinn o krok ustoupila a pozorovala Buddyho s Charliem přes skleněné okénko kotce. Výborně se bavili s hračkou, kterou Charlie přinesl – kdykoli ji vyhodil do vzduchu, Buddy po ní chňapnul a zatřepal hlavou sem a tam, takže gumový Santa vydával hlasité *pííííííííísk!*

Když je při hraní pozorovala, naplnilo Quinn opět ono zvláštní tušení, že Buddy možná, jenom možná konečně našel svou novou rodinu.

Přestože o tom ještě neví.

6. kapitola

Quinn měla tolik práce s domácími úkoly a s malováním ozdob, že se k práci v útulku dostala až v pátek odpoledne. Jakmile vešla dovnitř, připadala si jako na jednom velikém večírku! Paní Alvarezová i Tommy měli na hlavách blyštivé kloboučky a šťastně se smáli spolu se dvěma lidmi, které Quinn neznala.

„Dobrý den, o co jsem přišla?“ řekla Quinn zvesela, zatímco si věšela kabát.

„Rufus dnes našel nový domov!“ oznámila jí paní Alvarezová. „Seznam se s Juniper a Jamesem. Zrovna otevřeli to nové knihkupectví na Grove Street.“

„Rufus? To je skvělé!“ zvolala Quinn. „Gratuluju! Je *ohromně* zábavný!“

„Rufus má rozhodně výraznou osobnost,“ obrátila se paní Alvarezová k jeho novým majitelům.

„To jsme si všimli,“ přikývl James a promnul si strniště na bradě. „Když jsme včera přišli, nespustil z nás oči a mňoukal a mňoukal. Jako by se nám snažil říct, *Hej, lidičky, jsem přímo tady!*“

Všichni se dali do smíchu, především Quinn. James popsal Rufuse přímo dokonale – což ji ujistilo, že se tahle adopce vydaří.

„Shodli jsme se, že naše knihkupectví bude potřebovat kočku, ještě předtím, než jsme ho otevřeli,“ řekla Juniper. „Kočky v obchodě jsou prostě fantastické.“

„Kdykoli lidi spatří kočku v knihkupectví, jsou z ní celí nadšení,“ prohlásil James.

„Rufus si potulování se prodejnou určitě zamiluje,“ řekla Quinn. „*Zbožňuje* lidi. Trávit celý den se zákazníky, to pro něj bude splněný sen.“

James si s Juniper vyměnil pobavený úsměv. „Věděl jsem, že máme hodně společného,“ zavtipkoval.

„I my jsme oba dost hlasití a umínění,“ dodala Juniper. „Takže nás napadlo, že k nám Rufus dobře zapadne.“

„A milujeme *party*,“ pokračoval James. „Rufusova adopce si říkala o oslavu, takže jsme si přinesli tyhle kloboučky.“

„A muffiny!“ řekl Tommy a nabídl jeden Quinn.

„Chceš taky klobouček?“ zeptal se jí James.

„Jasně!“ odpověděla Quinn a vytáhla z hromádky na stole jeden lesklý fuchsiový.

„Dojdu pro Rufuse,“ řekla paní Alvarezová. „Tahle party si žádá svého čestného hosta!“

Za pár minut se vrátila s obrovským zrzavým kocourem v náručí.

Rufusův dlouhý, huňatý ocas sebou poškubával sem a tam. Otevřel tlamičku, aby zamňoukal, ale namísto toho si zeširoka zívł, což všechny rozesmálo.

„Chceš taky party klobouček, Rufusi?“ zeptal se James.

„Kdepak, na to je moc důstojný,“ namítla Juniper. Vzala si Rufuse od paní Alvarezové. „Že ano, sire Rufusi z Rufingtonu?“

